

Släktmötet i Nora 1980

"Anders Olsson vad har du ställt till vid marknaden uti Nora resultatet samlats här, vi vill va me' på marknad uti Nora"...

Så sjöng de glada släktingar, som kommit till Nora för att vara med om årets fenomenala släktmöte. Man kunde tro, att halva Bergslagen var på torget i Nora denna soliga höstdag: kring marknadsståndet var trängseln stor och ivriga försäljare lockade folk att handla allt från Hötorgskonst, korgar och plommon till popcorn och sockervadd. Framför hotellgånggen sjöng Frälsningsarmén sina trosvissa sånger, när medlemmarna i släktföreningen klev in i hotellfoajén. Där, i detta hotell, hade inte någon större skara Olssonättlingar samlats sedan förra mötet där 1968 under Rudolf Ekers ordförandeskap. En liten men glad mötesbyrå mötte med kuvert full av information och namnskytt, som snabbt fästes på rockslaget. Man checkade in sig och sedan tog sig de flesta en titt på marknaden. I fullsatta bilar ålade vi oss ut ur en krånglig stads trafik och möttes allihop på den s.k. Turistgården, där kaffet väntade. Ordf. Staffan Eker hälsade välkommen och berättade, att allt det här goda blev vi bjudna på, därför att fam. Eker, Sjöström och Eriksson sjungit ihop till bullfesten kvällen innan vid en liten musikandakt i Nora kyrka.

Efter kaffet bar det av till Pershyttan i bilkaravan. Där blev vi guidade av en f.d. arbetsledare vid hyttan och han kunde verkligen levandegöra hur arbetet vid en hytta gick till. Pershyttan lades ned på 60-talet. Man kan förstå, att Bergslagen måste teta sig anmorlunda vid den tiden, då gruvor och hyttor fortfarande var i drift och folk, som jobbade här, bodde i torp och gårdar, som idag stå öde.-Efter en kort stunds vila på hotellet samlades vi till årsmötesförhandlingar i en av hotellsalongerna. Vad som beslutades där står att läsa om i protokoll, som alla får hemskickat till sig. Bra att komma ihåg redan nu är, att nästa möte blir hösten 1982 i Stockholm med omnejd. Det kommer att hållas senare på hösten än i år enligt många önskan.

En liten apéritif hann många med innan det festliga måltidskalaset började i festsalen. En smakfull middag bestående av västkustsalad, filé charlemagne och glace au four serverades och välkomnade gjorde den nybildade Quartetten Olsson (Staffan Eker, Jan Öhman, Björn Eriksson och Mats Eriksson), som sjöng i skön barbershopstil. Ordf. införde i år en ny tradition beträffande sitt festtal: det hölls i ton istället för tal. Ja, så är det att ha en sann musikanter till ordförande!

Mycket talades det och sjöngs det denna middag. Här avtackades t.ex. föreningens avgående kassör och stöttepelare Per Ronge efter många år i styrelsen, där han lagt ned ett otroligt arbete oss alla till nytta och glädje. Vi hoppas, att han fortsätter att vara med vid alla släktsammanskomster och delar med sig av sitt trivsamma gemyt. Klockan hann bli 22³⁰ innan kaffet dracks i salongerna. Rut Egerö visade och berättade om gamla albumbilder, som överförts till diarbilder. Hennes röst kämpade med att göra sig hörd bland alla prat-sugna släktingar, som intresserat följde hennes visning i den e-kande salen.

Snart sågs hela släkten ge sig hän i en böljande vals, som följdes av promenadpolonäs under Lena Höögs och Per Ronges ledning. Den, som betraktade den fortsatta dansen, tänkte nog, att Olsson och hans maka knappast skulle förstått sig på vad de såg: discodans av år 1980. Nåväl, natten förklingade i toner, med marknads- torget låg helt öde, då undertecknad gick till sin söta sömn. Söndagen morgnade sig med sköna solstrålar och blå himmel. Vilken lycka för en festarrangör! En god frukost blev hotellets sista insats för oss. Vi tog avsked från dem, som inte skulle fortsätta till visningen av Siggebohyttan och körde till Lindesberg och släktgraven. Ulf Rudhe höll ett litet minnestal över Olssons och påminde om vilka arbetssamma hedersmänniskor de varit, gilleglada och förtjusta i sång och musik.

Siggebohyttan, denna märkliga bergsmansgård från 1790-talet, som idag är museum, bygdes av en Anders Olsson, men inte vår. De fjorton rummen, köket och den enorma loftgången, allt vackert och intressant att se.

Här bodde en syster till Margareta Olsson född Israelsdotter, som maka till Anders Andersson.

Birgitta Jahn visade oss början av en stamtavla över Margareta Israelsdotters föräldrasläkt. Hon berättade kunnigt och trevligt om ett flertal personligheter.

Därefter var det dags för stor gruppfotofering framför Siggebohyttans stiliga länga.

Från muséet var promenaden kort över tåll kaffestugan, med sitt vackra torvtak. Denna stugahade förr tjänat som bostad åt tjänstefolket, varit bagarstuga och snickarbod. Här njöt vi god lunchtallrik och fick tid till en sista pratstund med våra kära släktingar innan uppbrottet och ordf. förklarade till sist årets härliga släktmöte för avslutat.

Vi reste hem glöda och nöjda med upplevelserna i vacker Bergslags-trakt. I mina öron ringer orden i Jan Öhmans nydiktade vers, mel. Tre små gummor:

Anders Olsson frun din hon va' bra
en bergslagsfru ifrån Nora
14 barn hon födde i lång ra'
så blev det släkten den stora...

Lidingö i september 1980

Gunilla Eriksson